

Enmig de la tragèdia

Entrevista a Teruko Uehara, budista, cooperadora no catòlica de l'Opus Dei, al temple budista d'Ashiya. És una persona coneguda a Japó per la gran tasca d'assistència i solidaritat que va dur a terme durant el terratrèmol de 1995, que va tenir el seu epicentre a Kobe.

12/06/2011

"Em sento totalment unit, -deia Mons Echevarría en la seva carta del 16 de març de 2011 en la qual demanava

oracions per Japó- amb els fidels de la Prelatura de l'Opus Dei, a les tasques que s'estan duent a terme per auxiliar totes les persones i famílies que ho necessitin.

Per això, he demanat als homes i a les dones de la Prelatura que es troben en aquesta terra que, ben units als seus conciutadans, a més de resar i d'oferir sacrificis per la situació actual, no deixin de col·laborar en la mesura que estigui al seu abast en totes les activitats per acudir en auxili d'aquells que es troben afectats pel sisme".

En aquest temps de pregària i solidaritat, on tantes persones del món pregunten i es solidaritzen amb el poble del Japó, i on persisteix encara la incertesa sobre les últimes conseqüències de la catàstrofe, parlem amb Teruko Uehara, una cooperadora no catòlica de l'Opus Dei.

Teruko Uehara, del temple budista d'Ashiya, és una persona coneguda a Japó per la gran tasca d'assistència i solidaritat que va dur a terme durant l'anterior terratrèmol de 1995, que va tenir el seu epicentre a Kobe, ciutat que es troba a prop d'Osaka i Ashiya , on hi ha la seu de Seido Language Institute, la primera obra corporativa de l'Opus Dei a Japó.

Uehara, igual que la seva filla, va ser alumna d'aquest Institut d'idiomes, del que guarda gran afecte. A Seido va conèixer la religió catòlica i l'esperit de l'Opus Dei amb més profunditat i es va créixer el seu respecte cap al catolicisme i els catòlics, en particular cap a la figura de Joan Pau II, de qui coneix i estima els escrits.

L'entrevista es va gravar mesos abans del sisme submarí que va sacsejar el país, el març de 2011, al temple budista de Ashiya.

"Aquest temple -explica Uebara- està situat al centre sísmic del gran terratrèmol que va sacsejar la ciutat de Kobe el 17 de gener de 1995. Com a conseqüència l'antic temple va quedar enderrocat i vam haver de reconstruir-lo. Va ser una experiència terrible, que ens va fer constatar la nostra feblesa davant les forces de la natura. En aquelles setmanes, sense aigua, sense llum, sense res, tots vam adquirir consciència de la nostra petitesa i de la poquesa de la condició humana.

Una riuada de gent va buscar refugi als indrets que havien quedat fora de perill d'aquest edifici. Eren adults, nens, ancians, homes i dones, molts estrangers, discapacitats... Els vam acollir a tots sense accepció de cap tipus, i vam formar una gran comunitat, una gran família unida pel dolor d'una catàstrofe, davant la qual ens sentíem com els éssers més fràgils de la creació.

Allò ens va unir molt espiritualment, perquè l'home no és un simple animal: té una ànima espiritual i totes les nostres ànimes es recolzaven entre si.

Vaig recordar una màxima budista: Els obstacles són els nostres millors mestres. La vaig escriure en un paper. La nostra cultura japonesa ens permet reflectir en uns pocs ideogrames uns conceptes molt profunds, com succeeix en la poesia haiku. La gent va meditar molt aquelles paraules, que van ser com un esperó i un estímul que ens confortava en les dures hores de l'hivern que passàvem parlant i cantant, al voltant d'una figuera.

Amb el terratrèmol es van esfondrar les cases i els murs de gran part de la ciutat, i al mateix temps es van desplomar les grans barreres que havíem alçat entre nosaltres, dins

dels nostres cors. Totes aquestes barreres es van esfondrar, totes!

I vam començar a ajudar-nos mútuament, com a germans, sense distinció de raça, de religió. I enmig a aquestes tremendes privacions vam començar a plantejar les grans preguntes: Quin és el sentit de la vida? On es troba la veritable felicitat?"

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/enmig-de-la-
tragedia/](https://opusdei.org/ca-es/article/enmig-de-la-tragedia/) (18/03/2026)